

mini przewodnik

free

+ współrzędne gps

po!skaniezwykla
masa miejsc godnych uwagi

Trasa wycieczki: Wycieczka rowerowa z Piły do Czaplinka

czas trwania: 1 dzień, typ: samochodowa, liczba miejsc: 8, stopień trudności:
średnia

wydrukuj i zabierz na wycieczkę!

Opis wycieczki

Po drodze można zobaczyć w Szydłowie neogotycki kościół MB Nieustającej Pomocy, w Skrzatuszu dworek - Dąbrowa oraz Diecezjalne Sanktuarium Matki Bożej Bolesnej z bogatym wystrojem barokowym i ołtarzem głównym pochodzącym z końca XVII w. W Wałczu warto zobaczyć neogotycki budynek wybudowany na początku XX wieku z przeznaczeniem na seminarium nauczycielskie w którym obecnie mieści się Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa, Zespół Szkół nr 1 byłe kolegium jezuickie, znane jako "Ateny Wałeckie", wzniesione w stylu późnego baroku w latach 1798-1805, Centralny Ośrodek Sportu - Ośrodek Przygotowań Olimpijskich, piękny budynek Gimnazjum nr 2 im. Roberta Schumana przy ulicy Konopnickiej. Wjeżdżając do Kłębowca młyn Gospodarczy wodno - elektryczny, ruiny założenia pałacowego rodziny Golców i kościół filialny św. Heleny. Obiad można zjeść w "Leśny Dwór" w Iłowcu wybudowanej na miejscu zniszczonego w trakcie działań wojennych pałacu.

Udając się dalej do Czaplina możemy po drodze zobaczyć dwa ciekawe dwory i interesujący kościół Matki Bożej Wspomożenia Wiernych. W Czaplince natomiast interesujące kościoły św. Trójcy i Podwyższenia Krzyża Świętego, piękne jezioro Drawskie, pałacyk nad jeziorem w którym mieści się obecnie Nadleśnictwo Czaplina.

Program wycieczki

Szydłowo

Kościół MB Nieustającej Pomocy

Neogotycki, poewangelicki kościół z XIX wieku pw. Matki Boskiej Nieustającej Pomocy.

53°09'43"N 16°36'59"E | na mapie:A

Skrzatusz

Cudowna Pieta i dzielny dragon

Początki skrzatuskiego sanktuarium sięgają burzliwych czasów reformacji. W 1575 r. protestanci napadli na kościół w Mielęcinie koło Tuczna, w którym znajdowała się otoczona kultem gotycka figura Matki Bożej Bolesnej z początku XV w. Napastnicy zrabowali drogie wota, a rzeźbę - jako przejaw katolickiego "bałwochwalstwa" - wrzucili do jeziora. Na szczęście w pobliżu znalazł się jakiś pobożny garncarz z Piły, który uratował figurę i wracając do domu, zostawił ją w Skrzatuszu. Cudowne znaki doprowadziły rychło do przeniesienia jej do miejscowego kościoła i rozwoju ruchu pielgrzymkowego. W 1660 r. wizerunek został oficjalnie uznany za cudowny przez biskupa poznańskiego Wojciecha Tolibowskiego. Dwadzieścia lat później sanktuarium odwiedził sam król Jan III Sobieski, który potem - w podzięce za wiktoryę wiedeńską - przyczynił się do wzniesienia tutaj murowanego kościoła w stylu barokowym. Ściany ozdobił malowidłami przedstawiającymi sceny z życia

Matki Bożej i dzieje cudownej figury, które dzięki iluzjonistycznej perspektywie zdają się poszerzać wnętrze tej stosunkowo wąskiej, jednonawowej świątyni. Ołtarz główny ma formę tzw. konfesji, czyli baldachimu wspartego na czterech spiralnych kolumnach, podobnego do słynnego dzieła Berniniego z Bazyliki św. Piotra w Watykanie.

Kult skrzatuskiej Madonny przetrwał rozbiory, kiedy to okolice Wałcza zostały prawie całkowicie zgermanizowane, i odrodził się po 1945 r. W 1988 r. figura została ukoronowana przez prymasa Polski kard. Józefa Glempa. Skrzatusz jest obecnie głównym sanktuarium maryjnym diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej, odwiedzanym co roku przez kilkadziesiąt tysięcy wiernych. Na początku sierpnia wyrusza stąd diecezjalna pielgrzymka na Jasną Górę.

W zakrystii kościoła przechowywana jest kolekcja staropolskich portretów trumiennych, przedstawiających pośmiertne konterfekty członków okolicznych rodzin szlacheckich. Jest wśród nich podobizna starszego mężczyzny z długimi włosami i koronkowym żabotem, cudzoziemca wyróżniającego się w gronie podgolonych czubów kontuszowej szlachty. To Jerzy Klejna, dragon pruski, pogromca Kozaków, Tatarów, Rosjan, Szwedów, Siedmiogrodzian i Turków, który w 1662 r. na wniosek króla Jana Kazimierza został nobilitowany przez sejm za zasługi wojenne i otrzymał herb Wilcza Głowa. Od tegoż króla Klejna dostał również majątek Wiesiółka pod Skrzatuszem, gdzie osiadł z żoną Anną, córką burmistrza z Nowego Wałcza, z którą miał sześcioro dzieci. Gdy w 1689 r. zmarł, jego utrudzone licznymi bojami ciało złożono do grobu pod posadzką skrzatuskiej świątyni.

53°12'21"N 16°35'18"E | na mapie:B

Dobino

Kościół św. św. Piotra i Pawła

Neoromański kościół pw. św. św. Piotra i Pawła z 1836 roku.

53°13'52"N 16°32'18"E | na mapie:C

53°31'23"N 16°18'31"E | na mapie:E

Kłębowiec Pałac Golców

Barokowy pałac wzniesiony dla rodziny Golców na przełomie XVII/XVIII, otoczony od południowego wschodu pięknym parkiem pałacowym. Po pożarze w 1945 roku powstałego przez działania wojenne nie remontowany z roku na rok popada coraz większą ruinę.

53°19'02"N 16°26'11"E | na mapie:D

Broczyno Pałac w Broczynie

Dwór wybudowany w 1 poł. XIX w. otoczony parkiem pochodzącym z tego samego okresu, wejście do dworu poprzez ośmioboczną, ceglana, piętrową wieżę przykrytą hełmem. W chwili obecnej w prywatnych rękach.

Czaplinek Kościół Podwyższenia Krzyża Świętego

Kościół jest najokazalszą budowlą sakralną Czaplinka. Zajmuje całą wschodnią pierzeję rynku. Wybudowany został w latach 1829-1830 na planie krzyża, w stylu neoromańskim.

We wnętrzu warto zobaczyć - powstałe po II wojnie światowej - interesujące polichromie ścienne, a także ceramiczną mozaikę w prezbiterium. Natomiast w ołtarzach bocznych znajdują się drewniane rzeźby autorstwa miejscowego rzeźbiarza.

53°33'39"N 16°13'57"E | na mapie:F

Czaplinek Kościół pw. Św. Trójcy

Na wzgórzu przy obecnej ul. Moniuszki templariusze wzniesili w końcu XIII w. drewniany zameczek. Dziś na tym miejscu stoi niewielki murowany kościół pw. Św. Trójcy. Zbudowano go na przełomie XIV i XV w. W prostym, nakrytym dwuspadowym dachem wewnątrz warto zobaczyć

ciekawy barokowy ołtarz baldachimowy.

Zamiast na wieży, która spłonęła jeszcze w 1725 r., jedyny używany XVIII-wieczny dzwon świątyni umieszczono w drewnianej dzwonnicy kozłowej. Inne, nieużywane dzwony wyeksponowano na uboczu pod wiatą.

53°33'36"N 16°13'59"E | na mapie:G

Czaplinek Kompleks staromiejski

Czaplinski kompleks staromiejski, w skład którego wchodzi rynek wraz z sąsiadującymi uliczkami, jest charakterystycznym przykładem średniowiecznego rozwiązania urbanistycznego. Dzięki przetrwaniu do naszych czasów licznych elementów dawnego układu przestrzennego, czaplinska starówka wpisana została do rejestru polskich zabytków woj. koszalińskiego.

53°33'38"N 16°13'54"E | na mapie:H

Zdjęcia dodane przez (w kolejności): tedesese, , tedesese, tedesese, fot. arch. www.czaplinek.pl, fot. arch. www.czaplinek.pl, fot. arch. www.czaplinek.pl

Trasa dodana przez: tedesese

Przewodnik wygenerowany w serwisie www.polskaniezwykla.pl. Wszystkie prawa zastrzeżone. Żadna część ani całość Mini przewodnika nie może być reprodukowana ani przetwarzana w sposób elektroniczny, mechaniczny, fotograficzny i inny; nie może być użyta do innej publikacji oraz przechowywana w jakiegokolwiek bazie danych bez pisemnej zgody Administratora serwisu. Copyright © 2007 Polska Niezwykła

Wygenerowano:
środa 02 października 2024 07:33:10